

Κάνοντας μεγάλες αλλαγές

Για πολλά χρόνια, ο Τιμ Τζάκινς μας προέτρεπε να δουλεύουμε πώς να παλεύουμε για τους εαυτούς μας, πώς να μην πιστεύουμε τα συναισθήματα της ήττας και της αποθάρρυνσης και πώς να θυμόμαστε πόσο σημαντικοί είμαστε ο ένας για τον άλλον και η μεταξύ μας σχέση. Αυτή η δουλειά εκτός από το ότι μας έχει δώσει πίσω το μυαλό μας και τις ζωές μας, μας έχει προετοιμάσει και να λύσουμε τα μεγαλύτερα προβλήματα με τα οποία έρχονται αντιμέτωπες οι κοινωνίες μας. Μπορούμε τώρα να χρησιμοποιήσουμε αυτά που έχουμε κερδίσει απ' αυτή τη δουλειά και να γίνουμε ως Κοινότητα μια ισχυρή, ορατή δύναμη, που θ' ανατρέψει την κλιματική αλλαγή.

Η κατάσταση, που έχουμε ν' αντιμετωπίσουμε τώρα, περιγράφεται καλά στο πρόσφατα εκδοθέν φυλλάδιο της ΣΑ *Διατηρώντας κάθε μορφή Ζωής*:

«Οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, που προέρχονται από την εξόρυξη, την επεξεργασία, τη μεταφορά και την καύση των ορυκτών καυσίμων, σε συνδυασμό με την αποψίλωση των δασών, των λιβαδιών και των άλλων δεξαμενών άνθρακα, δημιουργούν γύρω από τη Γη ένα μανδύα, που παγιδεύει τη ζέστη. Η εξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα και άλλες μη βιώσιμες πρακτικές καταστρέφει, επίσης, τα φυσικά συστήματα από τα οποία εξαρτάται η ζωή και η ευεξία μας. Όλα αυτά προκαλούνται από τις καταναλωτικές κοινωνίες.

Σχεδόν όλοι οι κλιματικοί επιστήμονες συμφωνούν ότι η ρύπανση του άνθρακα δημιουργεί τη παγκόσμια κλιματική αλλαγή. Ήδη, η ρύπανση προκαλεί παγκοσμίως ασυνήθιστες και άσχημες καιρικές συνθήκες. Βλέπουμε περισσότερες και μεγαλύτερες πλημμύρες, όλο και χειρότερες ξηρασίες και πυρκαγιές, ακραίες θερμοκρασίες και καταστροφικές θύελλες. Οι αυξανόμενες θερμοκρασίες μειώνουν τον όγκο του πάγου στην ξηρά και στη θάλασσα. Παγκοσμίως η στάθμη της θάλασσας ανεβαίνει, οι ακτές πλημμυρίζουν. Οι ωκεανοί απορροφούν διοξείδιο του άνθρακα και γίνονται πιο όξινοι, με αρνητικές επιπτώσεις στα θαλάσσια οικοσυστήματα.

Επιπλέον θέρμανση του πλανήτη θα δημιουργήσει νέα προβλήματα και θα αυξήσει τη σοβαρότητα των υφιστάμενων, όπως, μικρότερες σοδειές και ψαριές καθώς και περιορισμένη πρόσβαση σε φρέσκο νερό. Θα εξαφανιστούν ακόμα πιο πολλές χιλιάδες ειδών. Θα υπάρξει επιδείνωση του καιρού. Επίσης, είναι πιο πιθανό να εξαπλωθούν οι ασθένειες, η φτώχεια, η κοινωνική αποσύνθεση και οι πόλεμοι.

Η ζημιά που έχει γίνει από την καταστροφική κλιματική και περιβαλλοντική αλλαγή, που προκάλεσε ο άνθρωπος, πλήττει με δυσανάλογο τρόπο τους αυτόχθονες λαούς, τους ανθρώπους, που έχουν στοχοποιηθεί από το ρατσισμό, τους φτωχούς και τους ανθρώπους της εργατικής τάξης (από δω και πέρα θ' αναφερόμαστε σ' αυτές ως κοινότητες πρώτης γραμμής). Δυσανάλογα πλήττει τα έθνη τα οποία έχουν στοχοποιηθεί από την αποικιοκρατία, τη γενοκτονία και τον ιμπεριαλισμό, πολλά από τα οποία έχουν πληθυσμούς που είναι, κυρίως, άνθρωποι στοχοποιημένοι από το ρατσισμό (θ' αναφερόμαστε σ' αυτά ως έθνη πρώτης γραμμής). Και δυσανάλογα επηρεάζει τις γυναίκες, τα παιδιά και τους ηλικιωμένους αυτών των κοινοτήτων και εθνών. Όλο αυτό πηγάζει σε μεγάλο βαθμό από το ρατσισμό, την καταπίεση των αυτόχθονων, τον ταξισμό και τον σεξισμό».

Οι επιστήμονες του κλίματος αναφέρουν ότι έχουμε περιθώριο δεκαπέντε με πενήντα χρόνια για ν' αλλάξουμε κατεύθυνση και ν' ανατρέψουμε την κλιματική κρίση. Επειδή ο καπιταλισμός είναι η βασική αιτία αυτής της κρίσης, ο μόνος τρόπος για να βρεθεί λύση είναι ν' αναμετρηθούμε ευθέως με τον καπιταλισμό, με τις δομές του, τις πολιτικές του και όλες τις άλλες εκδηλώσεις του. Μπορούμε να το πετύχουμε αυτό, αν ενωθούμε όλες οι φυλές και όλοι οι καταπιεζόμενοι για να σχηματίσουμε ένα

μαζικό κίνημα που θα μιλάει με μια κοινή φωνή, τόσο δυνατά, τόσο καθαρά και τόσο επίμονα, που δεν θα είναι δυνατόν ν' αγνοηθεί.

Θα πρέπει να μιλήσουμε ευθαρσώς για την αιτία της κρίσης και τον καταστροφικό αντίκτυπό της πάνω σ' αυτούς που, ήδη, τους έχουν τόσο σοβαρά καταπιέσει και εκμεταλλευτεί. Θα πρέπει να χτίσουμε μια παγκόσμια συμμαχία που θα περιλαμβάνει το περιβαλλοντικό κίνημα, καθώς και τα κινήματα για την εξάλειψη του ρατσισμού, της γενοκτονίας, της φτώχειας, του σεξισμού και του πολέμου, μαζί με το εργατικό κίνημα και μ' όλους όσους δουλεύουν για ένα βιώσιμο, δίκαιο μέλλον. Παραθέτω ένα απόσπασμα από έναν ομιλητή στο Πεκίνο+20: «Η κλιματική αλλαγή πάει να γίνει να γίνει η πιο μαζική παραβίαση των ανθρώπινων δικαιωμάτων, που έχει δει τότε η ανθρωπότητα». Όμως, η οργάνωσή μας μπορεί να χρησιμεύσει ως βάση που θα μας ενώσει για να το ανατρέψουμε αυτό. Για να γίνει αυτό, θα πρέπει ν' αναμετρηθούμε με όλους τους τρόπους με τους οποίους νιώθουμε μικρές και ασήμαντες, αποθαρρυσμένες και απογοητευμένες, ηλίθιες και ανίκανες να αρθρώσουμε λόγο, τρομαγμένες και παθητικές. Θα πρέπει ν' απαιτήσουμε ένα νέο είδος κοινωνίας - μια κοινωνία που θα υποστηρίζει τη ζωή και την απελευθέρωση. Θα πρέπει να τραντάξουμε τις δομές του καπιταλισμού με τη μεγάλη συμμετοχή μας, τις φωνές μας και τις εμφανείς πράξεις μας.

Ο Τιμ μιλάει για το πώς έχουμε καταφέρει να χτίσουμε καλές ζωές παρόλες τις πρώιμες οδύνες μας, πώς πάνω κάτω έχουμε βολέψει τις ήττες μας και έχουμε ζήσει με τις συνέπειές τους. Δεν υπήρξαμε καλοί στο να κάνουμε μεγάλες αλλαγές στους εαυτούς μας ή στον κόσμο. Δεν υπήρξαμε καλοί στο να στεκόμαστε καμαρωτοί, ν' αρπάζουμε την προσοχή, ν' απαιτούμε και να ταρακουνάμε τις δομές της καταπιεστικής μας κοινωνίας. Έχουμε συμβιβαστεί με μικρές νίκες. Δεν έχουμε επιδιώξει να τ' αλλάξουμε όλα με μιας. Τώρα, όμως, πρέπει, για τους εαυτούς μας και για τον κόσμο.

Έχουμε εκτονώσει αρκετά, ώστε να μπορούμε τώρα ν' αναλάβουμε δράση. Μπορούμε να σκεφτούμε με τον καλύτερο τρόπο, να φέρουμε τους ανθρώπους μαζί, να υποστηρίξουμε και να προτείνουμε δράσεις, ώστε όλοι να προχωρήσουμε μπροστά. Δεν θα νιώθουμε έτοιμοι ούτε ότι ξέρουμε τι να κάνουμε, αλλά δεν είναι ανάγκη αυτά τα συναισθήματα να μας σταματήσουν πια. Μπορούμε να υποθέσουμε, ότι προέρχονται από το παρελθόν και να τα εκτονώσουμε. Μπορούμε να προχωρήσουμε, γνωρίζοντας ότι θα κάνουμε πολλά λάθη και θ' αντιμετωπίσουμε πολλά εμπόδια.

Μπορούμε να υπενθυμίζουμε η μια στην άλλη ότι, όπως οι ήττες του παρελθόντος δεν ήταν το πραγματικό πρόβλημα, έτσι και οι όποιες ήττες στο παρόν δε θα είναι ούτε κι αυτές το πραγματικό πρόβλημα. Οι ήττες είναι πρόβλημα μόνο όταν δεν τις εκτονώνουμε. Εξάλλου εμείς έχουμε την όλο και πιο καθαρή σκέψη μας, τις μεταξύ μας σχέσεις και την Κοινότητά μας για να μας ενδυναμώνουν και να μας στέλνουν μπροστά κόντρα στις οδύνες μας και στις δοκιμασίες του παρόντος. Γιατί να μην προχωρήσουμε μαζί και να δράσουμε τώρα;

Άρθρο της Νταϊάν Σισκ στο περιοδικό Present Time, Οκτώβριος 2015, σελ. 28-29

Η Νταϊάν είναι αναπληρωματικό πρόσωπο αναφοράς για τις κοινότητες της ΣΑ διεθνώς

Μετάφραση: Χρυσούλα Βαρδάκη

Διόρθωση, επιμέλεια: Μάρτζυ Doyle Παπαδοπούλου, Βιβή Κάτου

Making Big Changes, Present Time, October 2015, pp. 28 - 29

Article by Diane Shisk

Alternative Reference Person for the Counseling Communities

Seattle, Washington, USA

Translation: Chryssoula Vardaki

Supervision of translation: Margie Doyle Papadopoulou and Vivi Katou

